

Új szabályozás a nemteljesítő hitelek kezelésében: Mi vár a piaci szereplőkre Magyarországon?

01 April 2025

Az Európai Unió az elmúlt években kiemelt figyelmet fordított a nemteljesítő hitelek (*non-performing loan*, azaz NPL) kezelésére, tekintve, hogy ezek jelentős hatást gyakorolnak a tagállamok gazdasági és pénzügyi stabilitására. E törekvés részeként született meg az (EU) 2021/2167 számú irányelv, amelyet a tagállamoknak eredetileg 2023. december 29. napjáig kellett volna nemzeti jogrendjükbe átültetniük. Magyarországon azonban az irányelv implementációját célzó törvényjavaslat csak 2025 márciusában került az Országgyűlés elé.

A nemteljesítő hitelmegállapodások hitelgondozóiról és a nemteljesítő hitelmegállapodások felvásárlóiról szóló törvényjavaslat jelentős változásokat hozhat a követelésvásárlás és követeléskezelés jelenlegi szabályozásában, valamint az ezekkel foglalkozó piaci szereplők működésében. A jogalkotás célja az uniós törekvésekkel összhangban az, hogy megkönnyítse az NPL-ek hitelintézetektől történő átruházását, egységes jogi környezetet biztosítson a hitelgondozók és hitelfelvásárlók számára, valamint garantálja a fogyasztók - különösen az adósok - védelmét.

A javaslat ennek érdekében részletesen szabályozza a nemteljesítő hitelmegállapodásokkal vagy azokból származó követelésekkel kapcsolatos követeléskezelési (hitelgondozási) és követelésvásárlási tevékenységeket, meghatározva az érintett szereplők engedélyezési és felügyeleti követelményeit.

Az engedélyezési kötelezettségek tekintetében a törvényjavaslat új terminológiát vezet be, valamint különbséget tesz a hitelgondozók és a hitelfelvásárlók között. A hitelgondozó olyan szervezet, amely - a hitelfelvásárló megbízásából - üzletszerűen végzi a nemteljesítő hitelek kezelését, ideértve a fizetések beszedését, a hitelfelvevőkkel való újratárgyalást és a követelések érvényesítését. Ez lényegében megfelel a jelenlegi követeléskezelési tevékenységnek. A hitelfelvásárló ezzel szemben olyan piaci szereplő, amely nemteljesítő hitelmegállapodásokat vagy azokból származó követeléseket vásárol meg, de önállóan nem végez hitelgondozási tevékenységet. Míg a hitelgondozóknak kötelező engedélyt szerezniük a Magyar Nemzeti Banktól, mint felügyeleti hatóságtól, addig a hitelfelvásárlóknak működésükhöz - ha nem folytatnak közvetlen követeléskezelési tevékenységet - nincs szükségük ilyen engedélyre.

Ez a szabályozási megközelítés jelentős eltérést mutat a jelenlegi hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény logikájától, amely szerint eddig a követelésvásárlás - függetlenül attól, hogy ki végzi a követelés kezelését és beszedését - engedélyköteles volt. Az új rendszerben a szabályozás kettéválik: eltérő engedélyezési feltételek vonatkoznak a követelésvásárlásra és a

Wolf Theiss

követeléskezelésre, attól függően, hogy az adott követelés a törvényjavaslat hatálya alá tartozó nemteljesítő hitelmegállapodásokhoz kapcsolódik, vagy más, például vállalatok közötti hitelezésből, teljesítő hitelekkel, lízingügyletekből, faktoringból vagy egyéb nem pénzügyi szolgáltatásokból származik. Az ilyen típusú követelések továbbra is a jelenlegi hitelintézeti szabályozás alá tartoznak, és a megszerzésük, megvásárlásuk engedélyköteles marad.

Ez az új, kettős szabályozási rendszer a magyar piacon több kihívást is magában hordoz. Az eltérő engedélyezési és felügyeleti követelmények párhuzamos alkalmazása jelentős adminisztratív és pénzügyi terheket róhat a piaci szereplőkre, miközben a megfelelési és nyilvántartási kötelezettségek bonyolultsága bürokratikus akadályokat eredményezhet. Továbbá, a különböző szabályozási keretek átfedése jogbizonytalanságot idézhet elő, amely megnehezíti az érintettek számára a törvényi előírásoknak való maradéktalan megfelelést.

A törvényjavaslat az irányelvel összhangban lehetővé teszi a határokon átnyúló hitelgondozási tevékenységet. Ezáltal az EGT tagállamaiban működő hitelgondozók Magyarországon is nyújthatnak majd szolgáltatásokat, és fordítva, a magyar hitelgondozók is beléphetnek más EGT-országok piacaira. Ezen rendelkezés elősegíti a piaci verseny élénkítését, amely hosszú távon kedvezőbb feltételeket teremthet a hitelfelvevők számára. Emellett a Magyar Nemzeti Bank külön engedélye nélkül is végezhet hitelgondozási tevékenységet az a hitelintézet vagy pénzügyi vállalkozás, amely a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény alapján már rendelkezik hitelnyújtási vagy követelésvásárlási engedéllyel.

Fontos leszögezni, hogy a törvénytervezet még változhat a közeljövőben esetlegesen benyújtott módosító javaslatok alapján, azonban a piaci szereplőknek már most javasolt lehet a folyamatok nyomon követése, ugyanis majd ők lesznek azok, akiknek az implementáció után alkalmazkodni kell az új szabályozási környezethez.

About Wolf Theiss

Founded in 1957, Wolf Theiss is one of the leading law firms in Central, Eastern and South-Eastern Europe (CEE/SEE). We have built our reputation on unrivalled local knowledge which is supported by strong international capabilities. With 400+ lawyers in 13 countries and a central European hub in Brussels, over 80% of the firm's work involves cross-border representation of international clients.

Albania, Austria, Bosnia and Herzegovina, Brussels, Bulgaria, Croatia, Czech Republic, Hungary, Poland, Romania, Serbia, Slovakia, Slovenia and Ukraine, Wolf Theiss represents local and international industrial, trade and service companies, as well as banks and insurance companies. Combining law and business, Wolf Theiss develops comprehensive and constructive solutions on the basis of legal, fiscal and business know-how.

For further information please contact:

Gergely Szalóki
Senior Associate

E gergely.szaloki@wolftheiss.com

T +36 1 4848 873

Noémi Csiki
Associate

E noemi.csiki@wolftheiss.com

T +36 1 4848 800

